

NORSK ODD-FELLOW BLAD

Trykt som manuskript og kun for ordensmedlemmer.

Nr. 10 — 11. årgang

Utgitt av Den uavh. Norske Storloge I. O. O. F.
Ekspedisjonens adresse er Kristian August gt. 6

1ste oktober 1933

Utgis med et 8-sidig nummer den første i hver måned. Abonnementprisen er kr. 4,00 pr. år. Annoncepriser etter avtale. — Såvel annonser som artikler og notiser må innsendes innen den 15de i hver måned.

Eftertrykk av nærværende blads artikler uten Storlogens godkjennelse forbudt for andre enn den offisielle Odd-Fellowpresse.

Logens særlige opgave for tiden.

Utdrag av en tale som ifjor blev holdt av br. O.M., dr. L. Friedberg, Karlsruhe, i anledning installasjon av de nye embedsmenn i Hebel-Loge nr. 6. Etter det som senere er hendt vil den sikkerlig leses både med interesse og vemod. Etter nogen innledende ord til de fratredende og tiltredende embedsmenn fortsetter han:

La mig idag si noget mere omfattende om vår opgave i denne tid. Vi lever i en særdeles vanskelig tid. Det er ikke bare materiell nød som tynger oss. Den er sandelig tung nok, nesten ingen er lenger sikker! Nei, også sjelig! Millioner av tyskere har mistet sine gamle idealer og ikke funnet nogen nye eller i høiden nogen høist forvirrede. Heller ikke her står meget som før syntes urokelig, lenger fast. Mange vet heller ikke sjelig ut eller inn lenger.

Et finanssystem og et verdensanskuelssystem synes nesten å skulle dø. Den levende lille eller frie kapitalismes finanssystem. Den liberale individualismes verdensanskuelse, som i utviklingen av det frie individ til personlighet hylder gjensidig, elskverdigg hjelpsomhet.

Finanssystemet synes å skulle bli erstattet av statskapitalismen, socialismen, eller av dens forløper monopol- og industrikoncernenes storkapitalisme, overenskomster, truster, kjempeforetagender og storbanker.

Samtidig har vi individualismen gjennom kollektivet i sine to former — socialisme, kommunisme, boslsvisme, som vi ser den i Russland, eller radikal nasjonalisme som kulminerer i fascisme, slik som vi finner den i Italien.

Felles for begge: Individet er intet, er likegyldig, det kollektive er allmechtig. Av viktighet er kun det kollektive, massen, som har sitt eget mål.

På den ene side samlingen av arbeidende menn, på den annen side samlingen av de nasjoalt sammenbundne menn, hvorved i begge tilfeller grensene — og hvad dertil hører — blir noget flytende.

Men som sagt: kollektivet, det kollektive arbeide, den kollektive vilje, den kollektive fremgang og lykke er *alt!* Kollektivitet må og skal hensynsløst beherske individet, utbytte, ja endog tilintetgjøre om det er nødvendig, likesom i tider som vi trodde forlengst var forbi og oppgjort. Individet er likeså likegyldig som dets enkeltkjebne, enkeltlykke, enkeltutvikling til personlighet.

Begge statsformer — som begge samtidig vil fremstille eskatologiske trosidealere — krever blind lydighet fra massen like overfor de få førere som den først har trukket frem, for å bli tiljublet desto grundigere av dem.

For massen er nu mere enn nogensinne forbi betydningen av dikterens herlige ord: «Den høieste lykke for jordens barn er dog personligheten».

Her som der: Hat mot den som ikke bekjenner sig til kollektivet eller — hvad der er ennu verre — som ikke ønskes av det. Her «klassefienden», der «folkefienden». Derimellem folk som er mer og mer eksklusive folkelige, rasemessig sett, som tidligere i den hedenske, barbariske urtid.

Det er som om Europa, som under krigen helt kom ut av gjenge, ikke har lært noget av krigen.

Vi og våre forbundsfeller har dog i sannhet gjennom forsakelser merket blokadetiden, og har også måttet lære hvorledes vi — enten vi vil eller ei — er henvist til utlandet hvis vi vil eksistere.

Riktignok finnes der både hos oss og i nesten alle européiske land den autarki-idé, at ethvert land kan eksistere for sig selv og av sig selv, om nødvendig fullstendig adskilt fra alle andre, selv kan frembringe alt og gi de andre en god dag, og således også gjøre sin egen valuta uavhengig av f. eks. gull eller annen internasjonal verdimåler. Således er i Europa Russland i høieste grad autark. Herfra og like til de ved Versailles-traktaten nystiftede dvergstater gjør dette vanvidd sig gjeldende: å selge og utføre mest mulig, å kjøpe og innføre minst mulig.

Den forutrettede masses høieste mål er: Alle européiske stater skal omgis med stadig høiere tollmurer, hver enkelt kultur, hvert enkelt folk omgis av stadig høiere murer av hat mot alle andre, alle fremmede.

Man kan i sannhet citere to urgamle setninger: den latinske «Quem deus perdere vult, dementat prius (hvem Gud vil ødelegge, berøver han først forstanden)», og det gamle ophøiede bibelsted: «Herre forlat dem, ti de vet ikke hvad de gjør».

Det er jo det merkværdige og det sørgelige, at også disse klasse- og raseinnbilskhetens makt- og hatsprofeter på sin måte tror å ville det beste!

Må vi da delta heri? Nei, kjære brødre, og atter nei! Vår avgatte O.M. har i flere taler uttrykt så vakkert: Nu kommer den tid da avnene skilles fra hveten, blandt alle mennesker, i hele ordenen, i enhver loge.

La mig citere ennu et par berømte ord, det ene av Cato v. Utica: «Victrix causa deis placuit, sed victa Catoni». Stolte ord av den døende Cato, som tilhørte det underlegne parti i borgerkrigen, og som med disse ord skal ha løstrevet sig fra forbundet for å dø fritt — den seirrike sak behaget gudene, men den beseiret Cato.

I sannhet er meget moderne ord i en tid med partier med kjempemessige idéer!

Det annet er de likså stolte ord av Luther: «Om verden full av djevler var, som ville oss opsluke, vi frykter ei, vi med oss har én som Guds sverd kan bruke».

Vi tror på «Riket», på vårt causa, selv om det dessverre ennu ikke er victrix.

Men bare med troen på Odd-Fellow-skapet, på V.K. og S., er der ennu ikke opnådd noget.

Disse står for øvrig — sålenge det ikke utarter — ikke i noget motsetningsforhold til kollektivet, men — i troen på alle menneskers barnlige forhold til Gud, og det endelige menneskeforbrødringens rike — bekrefter de kanskje kollektivets sublimе og høiest tenkelige form.

Jeg sier altså: Med den blotte tro er ennu intet gjort. Vi må idag mere enn nogensinne gå inn for å utbrede disse lære-setninger.

Hvad nytter vårt skjønne ritual oss, når det kun blir på papiret?

Derfor appellerer jeg idag ved åpningen av den nye termin til alle brødre, alle embedsmenn og frem for alt til dig, kjære br. O.M. til hvem jeg idag setter det store håp: Prøv eder selv, om I lever etter det, prøv vårt logearbeide om det alvorlig forsøker å gjøre våre grunnsetninger levende i oss, og sett alt inn på at det skjer!

I disse vanskelige tider må man dernest tenke på å yde hjelp i logen. — *Vennskap!* Tro mig, idag har enhver bror uten undtagelse behov for eders hjelp. Ikke bare åndelig, men frem for alt materielt. Også han som øiensynlig er velstående, og som tilsynelatende på grunn av sin alder står fast. Men skinnet bedrar. Nesten enhver er idag glad hvis brødrene tenker på ham. Gjør det mere enn nogensinne!

Men hjelp også utenfor logen hvor dere kan, forat navnet O.F. også utad skal bli et æresnavn.

Bær også vår lære utover. Vær ikk genert for å fremheve vår lære om den omfattende *kjærlighet*, når det gjelder privat eller offentlig diskusjon om dagens halelære.

Fremhev like overfor autarki-ideen — rase- og klassehovmodigheten — vår lære om nødvendigheten av forståelse og forsoning mellom folkeslag, klasser og nasjoner.

Kun på den måte kan I gå inn for vårt siste mål: *sannheten*, hvis innerste kjerne ligger skjult hos Gud, og som sier oss at alt — uten sannhetens erkjennelse — er smått og underordnet. Den er for det troende menneske Gud — for de ikke troende vel erkjennelsen om alle tings evige gang, hvorved den ene ting skjer efter den annen, et menneske, en slekt, et folk er kun et beskjedent ledd i en evig kjede, hvis innerste kjerne ikke lar sig utforske for den ikke troende, men kun mystisk lar sig omskrive, således som Goethe så herlig har gjort det i de bekjente linjer:

Das Lebend will ich preisen,
das nach Flammentod sich sehnet,
Keine Ferne macht dich schwierig,
kommst geflogen und gebannt,
und zuletzt des Lichts begierig,
bist du Schmetterling verbrannt.
Und solange du das nicht hast,
dieses Stirb und Werde,
bist du nur ein trüber Gast
auf der dunklen Erde.

Den som er gudfryktig, eller som bærer i sig dette «Stirb und Werde» er først den fullkomne O.-F. Man har også med denne siste erkjennelse av vår lære erhvervet sig en lykke som ingen kan ta fra ham, selv ikke i slike tider som disse.

La oss strebe efter å utdype disse erkjennelser i oss og i andre, så at vi lever derefter som brødre, og måtte du, kjære O.M., og dere kjære embedsmenn, i denne termin føre oss et litet stykke fremover mot målet!

Ungdommen og Ordenens fremtid.

I Odd-Fellow Bladets nr. 7 skriver br. dr. Kurt Riesenfeld en artikkel, optatt fra Dansk Odd-Fellow Blad, hvori bl. a. forekommer setningen «... vi må ikke bare anstrenge oss for å forøke logekjeden ved tilføielse av nye ledd, men skal også tilføie ordenen nytt, ungt liv...»

I min loge blev nylig holdt et foredrag hvori blev foretatt

sammenligning mellem arbeidet i U.S.A. og her hjemme. Det blev herunder bl. a. oplyst at man i U.S.A. har «Junior Leagues» — ungdoms-ligaer. Dette var nytt for mig, er kanskje nytt for de fleste norske O.-F. Men hensikten: å knytte ungdommen til ordenen tør være klar nok.

Dette bragte mig på en tanke som jeg vil fremsette i Odd-Fellow Bladet til velvillig overveielse. Skal den føres frem, så må våre mest fremstående O.-F.-br. ta sig av den, det nytter ikke for en ganske almindelig O.-F.-br. å forsøke den kjempet frem gjennom loger og Storlogen.

Erfaringen viser at først i 30, kanskje i 40 års alderen og senere søker nye br. til ordenen og logene. De fleste har allerede da stiftet familie, og innen forholdsvis få år vokser en ny generasjon op, brødrenes barn. Når disse brødrenes barn kommer og i 18—20 års alderen, melder det sig for manges vedkommende spørsmålet om å dra ut i verden. De er for unge til å bli medlemmer av ordenen, selve utgiften om ikke annet vil for de fleste i en så ung alder stille sig hindrende i veien. Men vårt internasjonale brorskap kunde allikevel komme disse unge til nytte og derved også oss selv, O.-F.-br. I korte trekk vilde jeg nevne, at f. eks. ved opnaelsen av 19 år kunde sønner av O.-F. bli fremstillet i sin fars loge, en dertil egnet tale kunde bli holdt for dem med påvisning av O.-F.brorskapet i store og almindelige trekk, og den unge mann kunde bli gjort opmerksom på at han blev regnet som å tilhøre dette brorskap i kraft av sin fars O.-F.-ship.

Den unge manns fremstilling i logen vil utvilsomt gjøre et varig inntrykk på ham. Logens øvrige br. vil få sin opmerksomhet henvendt på sine logebr.s sønner. Og det vil være av ikke ubetydelig pedagogisk verdi når den unge mann i O.M.s tiltale får vite at hans ferd nu og siden alltid med interesse vil bli fulgt av samtlige denne loges br. «Går det dig godt, vil vi alle glede oss over det sammen med dine foreldre. Har du nogen motgang, vil vi alle strebe efter å hjelpe og støtte dig, såsant du er verdig til hjelp og støtte. Du er en av oss, og vårt brorskap strekker sig over den hele verden; hvor du enn ferdes står våre brødre på vakt om dig. Gjør nu du alt du kan, så at vi alle får grunn og anledning til å glede oss over dig og over din fremgang, din vandel, din opførsel. Husk det ansvar du har som sønn av en O.-F., og streb efter at du engang ved opnaelsen av den rette alder kan bli en av oss og innta din plass i denne broderkjede ...», eller lignende.

Reiser siden denne unge mann ut, kan han henvende sig til sin fars loges O.M. og få et internasjonalt O.-F.-pass, samt — om så skulde finnes nødvendig — et internasjonalt junior passord. I kraft av dette vil han overalt i verden kunne henvende sig til O.-F.s. Betydningen derav for den unge mann tør det være unødvendig å påvise. NB. Unge mennesker kan føle trang til å henvende sig i det fremmede til mennesker til hvem de kan ha full tillit. Det behøver ikke nødvendigvis være pekuniær støtte de trenger. Det kan være rent sociale grunner, ønsket om å få se sig om under trygg og god led-sagelse, ja selv det rent materielle som å få bistand for en reiserute hjem, klarering av reisegods, innkjøp av større og mindre fornødenheter — med alt dette vil enhver O.-F. når som helst være behjelpelig, når en vet at den unge mann er sønn av en av våre egne br. i det fremmede.

At de unge mennesker på denne måte vil føle sig som et ledd i kjeden synes selvsagt. Og i sin tid vil de rekruttere våre loger.

Ovenstående er kun et svakt omriss av mine tanker, men vil forhåpentlig forståes av enhver br. som har sønner i utlandet. Det vilde være interessant å høre såvel O.-F. Bladets redaksjons uttalelser om tanken som andres ved innlegg i O.-F. Bladet.

GUSTAV A. BORGERSEN

Pels- & Buntmakerforretning
Karl Johans gate 7 Telefon 16734
*Pelskåper, Kraver, Collier,
Besetningsskinn*
Reparasjon og bestillinger mottas.
Eget arbeide. Rimelige priser.

A/s Hansen & Bjørnerød,
elektr. & mek. verksted.

Etabl. 1903 AKERSGATEN 65 Telf. 12913
Utfører smedearbeide, porter, gittere, beslag
og laaser. — Autogénsveisning og -skjæring.
Reparation av vareheiser, elevatorer og varmeledninger.
Privat telf.: Hansen 43627 — Pettersen 47097

SPECIALFORRETNING

NORSK DRESTØI
NORSK TRICOTAGE
NORSK ULDGARN

FIGGEN CO. TELEFON: 23 957 HAVREVOLD PRIVAT 66 020

Larsen & Hjelle

Skræddere
Stortingsgaten 4
O S L O
Telef. 20149 *Nye
moderne varer*

Lørup's
Tricotagemagasin

Storgaten 22 - Oslo - Telefon 16087
Samme gaard som Dovrehallen

NILS ANDERSSON

Andersson & Hellberg
SKREDDERFORRETNING
KIRKEGATEN 34 - OSLO

TELEFON 26330 ETABLERT 1886

E. HOLTUNG
GLASMESTER

RUSELØKVN. 14 B, OSLO VINDUESGLAS
TELEFON 14809 SPEILGLAS
BLYVINDUER
KLAFVENTILER

O. RAKNES
DAME- & HERRESKRÆDDER
LAGER AV STOFFE
ØVRE SLOISGT. 12 II.
Juveter Thunes gård - Ekertorvet
TELEFON 14233

Knut Halvorsen

Thv. Meyers gt. 53
Skraa overfor Politistationen
Telefon 70015 Oslo

Uhrmaker — Uhrhandel

S.I.GJERDE & SØN
SKRÆDDERE

Godt assortert i stoffer.

Telf. 13539 Privat 42011 Chr. 4des gt. 1² Oslo

ALT KAN RENSES
ALT KAN FARVES

Sølvberg & Nesting A/S

Westminster

TYRKISK

STOR FYLDIG KVALITETS-
CIGARETT TIL POPULÆR
PRIS

Rebekka-loge nr. 9, «Caritas», Oslo

blev stiftet 17. september sistleden. Institueringen blev for alle en høitidsstund som aldri vil glemmes. Det var noget særegent ved denne institusjon, fordi det var første gang en Rebekkaloge blev innstiftet av en søster. Det var Rebekkarådets president, str. Signe Mohn, som hadde sin første embedsgjerning i en Rebekka-loge. Og det blev tilfulle godtgjort at kvinnene var mann for å styre sine egne anliggender.

Rebekka-foreningens medlemmer hadde smykket logesalen med høststens skjønneste blomster, og alt var festlig og stemningsfullt da 37 søstre tren inn i logesalen, iført sine nye regalier, som foreningens medlemmer selv har anskaffet.

Til festlighetene var fremmøtt h.v. Stor-Sire Gustav Eriksen, Stor-Sekretær Middelhø, Stor-Skattmester J. Jensen og Stor-Marchall Alb. Sande samt Rebekkarådets herværende medlemmer.

Videre var leir «Norge» representert ved H.P. br. Hallan og loge «St. Hallvard» ved br. O.M. Raknes. Dessuten var loge «Carita»s eneste bror, Herman Ritter til stede.

Tallrike søstre fra Rebekka-logene «Sct. Sunniva» og «Urania» var også møtt frem, og det skal også erindres med takk at en søster fra Narvik hadde reist den 3 dager lange vei for å overvære institueringen.

Det blev således en meget tallrik forsamling som vilde ønske den nye loge velkommen.

Efterat embedsmennene var installert holdt str. Rådspresident følgende tale:

Der knytter sig alltid store forhåpninger og fremstidsdrømmer til en ny loge. Og der er høitid over dens instituering. Idag er det noget særegent, fordi det er første gang Rebekkarådet instituerer. Jeg vil begynne med å be vår høieste Stor-Mester velsigne logens arbeide og gi hver god tanke sådan kraft at den kan omsettes i handling, til gagn for vår orden og hver enkelt av dens medlemmer. I logens navn *Caritas* ligger der en stor opgave, og, mine søstre, I har satt eder et stort mål å arbeide mot og ikke nettop et som er det letteste. For å kunne øve barmhjertighetsgjerninger mot sin neste må man stå i pakt med en av livets sterke krefter — menneskekjærligheten, som jo er en av hjørnesteinene i vår ordensbygning. Jeg minnes av h.v. br. Stor-Sire Eriksen i en artikkel i O.-F.-bladet «*Helvetia*» skrev «at Rebekka-søstre mer enn brødre er skikket til å utføre barmhjertighetsgjerninger, og at et sådant arbeide gir søstrenes liv innhold og er for hver enkelt av stor betydning.» Måtte det skje, at loge «*Caritas*» og dens medlemmer kan vise at de kan øve barmhjertighet — og selv om veien blir mørk og stenet, så forsøk alltid å ha ordenens 3 lysende stjerner V. K. S. for øie, og forsøk alltid å hjelpe hverandre med å overvinne alle vanskeligheter og rydde alle hindringer av veien. Og skulde vi eldre ikke nå frem til målet, så la oss forsøke å rydde veien for de unge som følger efter oss, så *de* kanskje kommer nogen skritt videre mot lyset. Og skjer det, har vårt virke her ikke vært forgjeves.

Kjære str. O.M., nu har De ansvaret for denne loge, og det er ingenlunde en lett byrde. Men med Deres lange erfaring, Deres rettsinn og hjertevarme og aldri sviaktende interesse for Odd-Fellow-ordenen er jeg viss på at byrden ikke blir for tung å bære. Og jeg vet også at alle logens embedsmenn med glede og efter beste evne vil hjelpe med å bære ansvaret hver i den stilling de er satt. Skal jeg dømme efter den gode ånd som den hele tid har hersket i Rebekka-foreningen, spør jeg at De vil få glede av arbeidet og at logen vil få vekst og fremgang. Og så ønsker jeg dere alle, kjære embedsmenn, lykke på ferden!

Den nyvalgte O.M., str. Olga Riiser, takket Rådspresidenten i følgende tale:

På loge «*Carita*»s vegne vil jeg få bringe en hjertelig takk for de varme ord og de gode ønsker som nettop blev uttalt

av str. Rådspresident og for at Rebekkarådet har vist den tiltro å instituere foreningen til en Rebekka-loge. Jeg vil få uttale min glede over at «*Caritas*» blev den første loge som blev instituert av Norges første Rebekkaråd.

Jeg takker også den h.v. br. Stor-Sire og br. Stor-Sekretær for all hjelp som er ydet oss til denne dag, og jeg håper at jeg tør gjøre regning på såvel Rådets som Storlogens støtte i de første vanskelige år.

Jeg vil opplyse at Rebekka-foreningen med den h.v. br. Stor-Sires tillatelse blev stiftet den 22. februar av 18 søstre av Rebekka-loge nr. 2 «*Urania*». Senere trådte 16 søstre og 1 bror til samt efterhvert 24 damer som nu søker optagelse i vår loge, foruten 3 utenbys søstre som ønsker å bli overflyttet til loge «*Carita*». Av disse 24 damer blev br. og str. Ritters 4 døtre på anmodning av br. Stor-Sire innviet i loge «*Urania*» 23. august i anledning av the Sovereign Grand-Sires besøk. 7 kandidater vil bli innviet imorgen, de øvrige de påfølgende møtedager.

Foreningen har i denne tid anskaffet til logen alle regalier, emblemer og segl som idag blir loge «*Carita*»s eiendom. Anskaffelseskomiteen har arbeidet under høitrykk, og jeg retter en hjertelig takk til alle som har ydet sin støtte både med arbeide, i økonomisk henseende og med råd og dåd. Der er vist en interesse som spår godt for den nye loge.

Videre takker jeg søstrene for den tillit som er vist mig ved å velge mig som logens O.M. Vi vet at den som blir satt til å lede logen intet makter uten hjelp og støtte fra hvert eneste medlem. Jeg skal av all min evne gjøre alt så godt jeg kan, men jeg ber om at der må vises mig overbærenhet.

Vi har valgt som navn på denne loge *Caritas* — barmhjertighet. Måtte dette navn mane oss til å være barmhjertige i tanker, ord og gjerninger, og måtte vårt gamle merke V.K.S. hjelpe oss hertil. Da går vi på den vei som fører *mot lyset*, som er vår loges motto. I dette motto ligger den betydning og forhåpning, at det mørke som fra tid til annen omringer oss mennesker, kun må bli som et morgennørke som brytes av dagens lys.

Jeg ser til min glede at der er møtt frem gjester fra de forskjellige loger i Oslo. Jeg tar det som et godt varsel for at vårt samarbeide til beste for vår orden må bli preget av en enighet og toleranse som er av den største betydning for ordenens trivsel og fremgang.

Det skje!

Efterat de fremmøtte O.M. hadde bragt hilsener og lykkønskninger til den nye loge, uttalte H.P. br. Hallan:

Verdige O.M.! Leiren «*Norge*» vil gjerne slutte sig til rekken av de mange gratulanter som idag har bragt den nye loge sin hilsen. Det er et fordringsfullt navn dere har valgt på den nye loge. «*Caritas*» er barmhjertighet. Barmhjertighet er den store generalnevner hvori alle følelser går op — kjærlighet, mildhet, nåde, rettsinn. «*Caritas*» er hovedordet i brorskapets og søsterskapets ordbok. «*Caritas*» er grunnakkorden overalt hvor Odd-Fellows samles. «*Caritas*» er et fordringsfullt navn, men med det alvor søstrene er gått til dannelsen av denne nye loge er jeg ikke i tvil om at de påtatte plikter vil lykkes. Jeg ønsker all lykke til!

H.v. br. Stor-Sire holdt følgende tale:

Som den siste i rekken skal jeg få lov til å overbringe en hjertelig lykkønsknning til den nye instituerte Rebekka-loge nr. 9 «*Caritas*» fra Den norske Storloge, likesom jeg også ber om å få fremføre min personlige gratulasjon. At denne er varmt følt vil ingen tvile på som kjenner min befattning med dannelsen av denne loge. Det er sagt at Stor-Sire ønsket at «*Urania*» blev delt. For å forebygge misforståelser vil jeg imidlertid fremholde at ingen Stor-Sire i verden kan påby en sådan deling, men kun uttale sitt ønske. Når jeg har ønsket dette, er grunnen som bekjent den at der i Rebekka-loge nr. 2 «*Urania*» var visse sykdommer som Stor-Sire ikke kjente

Tricotage
for Damer, Herrer og Barn

Kristiania Tricotage & Garnforretning
Torvg. 10 (Gyda Poulsen) Telef. 27212
OSLO

EYVIND KULSRUD
BLIKKENSLAGER
TELEF. 20120

Howlids

Utstyrsforretning A/S

Edv. Stormsgt. 1, hj. Pilestrædet
Telefoner: 22687 - 16098

Manufaktur, Gardiner. Lave priser.

Howlids Sengestyr A/S
Telefon 16052

S. B. Pettersen A/s

Universitetsgaten 18
Telefon 16102 - 15561

ALT
ELEKTRISK

Guldsmed Østby

Storgaten 14 - Oslo

Presanger i

GULD - SØLV - PLET
Forlovelsesringe

Fresko

Damesko - Herresko

Agenter ansettes overalt hvor selskapet ikke tidligere er representert

KAY ESRØD
DAME-FRISØR

Stortingsgt. 4
Telef. 21137

Martin J. Bugge
Farvehandel

Telefon 1442 Bergen

RESTAURANT
„CORDIAL”
INNEH.: CARL JØRGENSEN

TELEFON 14771
STORGT. 45 OSLO

OVERRETSSAKFØRER
NILS A. ELLEFSEN
M. N. S.

TELEFON 1885
FREDRIKSTAD

Overrettsakfører
Lars Rødne

Stavanger
Telefon 2455

Silkestoffer - ren
natursilke -

i sort og alle farver. Skjønne
kvaliteter. Meget rimelige priser.
Prøver sendes utenbys.

Willa Mosling,
Harbitz gate 5 c. Telef. 44268
Forretningstid 11-6.

HØIESTERETSADVOKAT
HARALD ØSTRENG

TELEFONER: Incasso 11809
Personlig 10485 OSLO

HØIESTERETSADVOKAT
JOH. MIDDELTHON

KARL JOHANS GATE 41
TELEFON 13527 OSLO

Overrettsakfører
Otto Winter-Hjelm

Porsgrunn - Brevik

Utfører oppdrag
paa hele Telemark fylke

noget lægemiddel imot. Men dessuten mener jeg at logen allikevel i den nærmeste fremtid måtte deles. Jeg hører til dem som mener at en loge ikke bør være for stor, og over 100 à 125 medlemmer er en loge for stor, der blir ikke den kontakt mellom medlemmene som der bør være. Heller ikke blir det tilstrekkelig arbeide på de arbeidsvilkår, og når en ny loge kommer istand vil der komme flere nye medlemmer som vi kanskje ellers har måttet savne.

Der er spesielt to søstre som jeg følger trang til å gi min varmeste takk. Den første er søster O.M. Riiser, som jeg vet har bragt et offer ved å ta stillingen som O.M., men jeg håper at det offer hun har bragt må bli litet imot det hun vil få igjen av glede og lykke med å lede den nye loge i de første vanskelige barndomsår.

Den neste takk er til søster O.M. Møllhausen. Jeg sier det her, at når oppgjøret med loge «Urania» blev så utmerket som det blev, ja helt og holdent som jeg kunde ønske det, skyldes det i første rekke søster O.M. Møllhausen. Hun lovet mig å gjøre alt hvad hun kunne for at forholdet kunde bli bra, og hun har fullt ut holdt sitt løfte. Jeg beklager at hun grunnet sykdom ikke er til stede her i aften, men jeg ber Dem, søster O.M., å overbringe henne min hjerteligste takk for hvad hun har gjort.

Institueringen av loge «Caritas» er en historisk begivenhet, idet det er første gang en søster har instituert en loge og installert embedsmenn her i Norge, og såvidt mig bekjent har det heller ikke funnet sted i de andre européiske institusjoner. Jeg tror vi alle kan være stolte av den verdige måte som råds-embedsmennene har utført deres hverv på.

Til slutt ønsker jeg Rebekka-loge nr. 9 «Caritas» hëll og lykke for dens vandring fremover, og jeg vil be medlemmene av den nye loge aldri å glemme betydningen av det navn som logen har fått. Måtte det lykkes for logen i Odd-Fellow-ordenen å føre den frem ad barmhjertighetens veier op mot lyset.

Efterat str. O.M. hadde referert de innløpne telegrammer og takket for de vakre ord og blomster som blev overrakt, overleverte str. U.M. Durban-Hansen O.M. en skjønn ceremonistav som var en gave til loge «Caritas» fra to søstre. Staven som var sort, bar i toppen de tre ringer i sølv.

Efter ceremonien samledes man til et festlig bord. Talernes rekke blev åpnet av str. Engelhardtzen med en prolog. Det vilde opta for meget spaltrum om disse mange og gode taler skulde refereres.

Mandag 18. september holdt loge «Caritas» sitt første møte, hvor 7 kandidater blev innviet.

Sekretæren.

Prolog

*ved Rebekka-loge «Carita»s stiftelsesdag
17. september 1933.*

På dagen idag skal minnes den tiden
det første Rebekkafrø plantedes ned
i Odd-Fellow sæd.

La minnes at spiren den voksede siden,
slog rot og blev stamme for spirende skudd
som stadig sprang ud.

Nu strekkes der grener langt utover verden
og hundred fold knyttes de kraftige bånd
i vennskapets ånd
med kjærlighet, sannhet i følge på ferden.
Når idag nu det niende skudd
fra den norske gren går ud,
så takker vi dem som for vår sak
tok de tyngste tak.

De som forsto',
at viljen tro
gav skuddet vekst og livets saft
alt ved den Store Mesters kraft.
Med navnet «Caritas» nu vi står
og øiet åpent mot den nye vår
med dugget kinn
og sol i sinn.

Vi ber i bønn vårt modertre:
å ta oss alle kjærlig med,
så at den kommende sommer
i gledens sollys flommer.
Våre barneår er runne ud,
vi alle får et alvorsbud,
jeg kan ei bedre ord få sagt
enn: Enighet gir styrke,
ti samhold er en samfundsmakt
som løfter sinn og yrke.
Gid «Caritas» nu fylt må bli
av skjønnhet, visdom — poesi.
«Mot lyset» vi besjelet går
i håp om at vi målet når.

Anchen Engelhardtzen.

Uttdrag av br. Stor-Sire F. W. Jacksons beretning for 1933.

Ordenens stilling.

Det er få jurisdiksjoner hvor der ikke hersker det beste samarbeide, og alt i alt synes broderskapet å være levende, ivrig etter å nå fremad og gjøre bedre arbeide i fremtiden enn i fortiden.

Det er unødvendig å si at Stor-Sire og Dep.Stor-Sire har diskutert veier og midler og fullt ut er blitt enige om den måte hvorpå man bør lede ordenens arbeide, så langt det angår Den suveréne Storloge. Alle Stor-jurisdiksjoner over hele Amerika og av Distrikts Dep. Stor-Sirene. Stor-Sire har arbeidet, hatt konferanser og møter i over 50 Stor-jurisdiksjoner, og Dep.Stor-Sire har besøkt mange. Vi har mottatt beretninger om de konferanser og møter som er holdt av Distrikts Stor-Sirene, og disse beretninger, vårt eget arbeide og de opplysninger vi har mottatt fra forskjellig hold viser tydelig at embedsmennene i alle Stor- og underordnede jurisdiksjoner, i alle ordensgrener, står meget høit, de er meget interesserte og opofrende i sitt arbeide, og der er flere planer om godt arbeide og flere avgjorte foretagender for å drive ordenen frem nu enn nogensinne.

Skjønt vårt medlemstall ikke har øket, synes dog broderskapets stilling over hele landet å være sund, og de beste betingelser synes å være i lands- og de små bykommuner. Nogen av våre aller beste underordnede finnes dog i våre store byer. Enkelte av Stor-jurisdiksjonene kan muligens vise en netto tilvekst ved slutten av 1933, og hvis den nuværende interesse og organiserte anstrengelse fortsetter og virker, kan vi vel vente at adskillige av jurisdiksjonene vil vise en netto tilgang i medlemstallet ved årets slutt.

Enkelte Storembedsmenns tilbøielighet til å undlate å avholde Storlogemøter kan muligens virke hemmende på det beste arbeide i ordenen. I disse stater kan vi neppe vente å finne nogen netto tilvekst så snart. Stor-Sire og andre Stor-embedsmenn har forsøkt å overtale alle jurisdiksjoner til å holde sine regulære årlige møter hvis det er mulig. På steder hvor det har været helt umulig for Storlogen å betale reise- og dietgodtgjørelse er der blitt holdt enkelte møter hvor representantene har gitt avkall på en sådan godtgjørelse, og en virkelig hengivenhet for ordenen skulde tilsi dette.

Hvis vi er riktig underrettet, er tusener av medlemmer blitt gjenoptatt, og mange underordnede løger er gjenopstått, men arbeidet ved Storsekretariatets kontor viser at ordenen er langt fra normal, hvis vi legger bevegelsen fra 1918 til 1925 til grunn. Denne periode var imidlertid uregelmessig, og de beste vilkår i vårt broderskap krever ikke en gjentagelse av den tids utvikling.

Finanser.

Mange har forsøkt å antyde at ordenens nuværende stilling med hensyn til tap av medlemmer skyldes den omstendighet at tidene er så dårlige at våre medlemmer ikke har hatt penger til å fortsette som godstående medlemmer. Det er mulig at 20 % av vårt medlemstap skyldes at utmerkede medlemmer har mistet sine stillinger, men pengemangelen er ikke årsak til 80 % av vårt medlemstap. Folk i sin almindelighet har hatt penger til å kjøpe hvad de har hatt lyst på, og der er brukt millioner på millioner til ting som er av mindre verdi enn medlemsskap i en virkelig Odd-Fellow-loge. En ny tid, en forandret levestandard har hatt den største innflytelse på dem som er falt fra. Utallige millioner er anvendt på et luksuriøst liv og dog har mange påstått at de ikke har anledning til å betale kontingent til sin loge. I enkelte tilfeller kunde de ikke, men for det meste vilde de ikke og gjorde det ikke. Enhver Storloge og enhver underordnet gren bør tenke nøye over pengespørsmålet, og jeg har inntrykk av at dette gjøres mere nu enn tidligere. Vi har mange, mange rike loger over hele landet, men der er tusener som skulde være mere opmerkssomme på hvorledes de skal finansiere sine foretagender.

Br. Ex-Stor-Sire Leon S. Merrill,

Orono, Maine, er avgått ved døden 3. september 1933.

Erindringsliste for oktober.

16. september fylte br. Per Dahl, loge nr. 10 «St. Hallvard», 50 år.
 3. oktober fyller str. Marie Saxlund, Rebekka-loge nr. 7 «De hvite Liljer», 60 år.
 5. oktober fyller br. Hans E. Borge, loge nr. 2 «Eidsvold», 60 år.
 16. oktober fyller br. Mentz O. Olsen, loge nr. 1 «Norvegia», 60 år.
 16. oktober fyller br. H. H. Ritter i loge «St. Hallvard» 70 år. Br. Ritter tilhører også i engere forstand en Odd-Fellow-familie. Hans hustru er Rebekka-søster og fem av døtrene tilhører ordenen.
 27. oktober fyller br. Carl E. Jørgensen, loge nr. 1 «Norvegia», 60 år.
 30. oktober fyller br. Erik Hoff, loge nr. 1 «Norvegia», 50 år.

Nye medlemmer.

- Loge nr. 2, «Eidsvold»:
 Ekspeditør Nils Martin Mortvedt, Collettsgt. 12 a., Oslo.
 Loge nr. 3, «Eystein»:
 Byggmester Klaus Nilsen Sjøhaug, Nygt. 28, Trondheim.
 Loge nr. 6 «Rune»:
 Skipper Petter Eilertsen, Konsul Johnsensgt. 7, Kristiansund.
 Loge nr. 10, «St. Hallvard»:
 Snekkermester Johan Fredrik Monrad, Jac. Aallsgt. 14, Oslo.
 Loge nr. 17, «Dag»:
 Overlærer Halfdan Rennesund, Porsgrunn.
 Kjøbmann Olav Olsen, Porsgrunn.
 Bokholder Finn W. Johansen, Porsgrunn.
 Rebekka-loge nr. 9, «Caritas»:
 Fru Margit Eriksen, Jac. Aallsgt. 46, Oslo.
 Frk. Ella Henckel Ritter, Kirkeveien 74 a., Oslo.
 Frk. Ingrid Henckel Ritter, Kirkeveien 74 a., Oslo.
 Frk. Elsa Henckel Ritter, Kirkeveien 74 a., Oslo.
 Fru Mimi Maria Borgersen, Erl. Skjalgsønsngt. 21, Oslo.
 Sangerinne fru Elsa Lehne Schefstad.
 Fru Ingeborg Lium, Svingens gt. 18, Oslo.

Sakfører frk. Ellen Lium, Svingens gt. 18, Oslo.
 Student frk. Astri Dørum, Solligt. 7, Oslo.
 Fru Anna Dørum, Solligt. 7, Oslo.
 Fru Emilie Wang, St. Olavsgt. 13, Oslo.

Nye kandidater.

- Loge nr. 1, «Norvegia»:
 39 41 51 37 27 3 29 29 = 11 37 25 19 29 15 = 3 29 9 37 11
 3 39 = 21 3 7 31 5 39 11 29. ^{1/7} 1903. 5 31 9 19 29 = 29 31
 37 9 25 3 29 9.
 Loge nr. 3, «Eystein»:
 27 3 41 11 37 19 3 25 13 31 37 45 3 25 41 11 37 = 23 3 37
 25 = 15 21 11 39 9 3 25 = 23 25 55 5 43. ^{12/1} 1888.
 Loge nr. 4, De syv Fjelde:
 37 11 39 41 3 43 37 3 41 57 37 = 3 25 13 = 29 11 43 27 43
 41 17 = 37 57 29 29 11. ^{1/11} 1891. 17 31 37 41 11 29.
 Loge nr. 6, «Rune»:
 7 17 19 37 31 33 37 3 23 41 31 37 = 5 21 3 37 29 11 = 25 3
 29 9 17 11 19 27. ^{3/10} 1906.
 Loge nr. 9, «Ekestubben m. d. g. s.»:
 39 29 11 23 23 11 37 = 31 25 3 45 = 5 21 31 37 17 11 19 27.
^{12/6} 1895. 39 41 3 45 3 29 15 11 37.
 Loge nr. 12, «Kongsten»:
 9 19 39 33 31 29 11 29 41 = 9 3 45 19 5 = 41 17 31 37 5 21
 57 37 29 = 15 43 29 9 11 37 39 11 29. ^{11/12} 1899. 11 19 9
 39 5 11 37 15.
 23 21 57 3 27 3 29 29 = 31 29 23 3 37 = 15 37 19 27 39 37
 43 9. ^{30/10} 1901. 39 3 37 33 39 5 31 37 15.
 17 3 45 29 11 13 31 15 11 9 = 11 19 29 3 37 = 27 3 37 11
 29 41 19 45 39 = 37 11 19 29 11 37 41 53. ^{3/10} 1889. 13 37
 11 9 37 19 23 39 41 3 9.
 Loge nr. 17, «Dag»:
 23 21 57 33 27 3 29 29 = 31 9 9 = 17 3 29 39 11 29. ^{13/3} 1906.
 39 23 19 11 29.
 Reb.loge nr. 1, «Scta. Sunniva»:
 30 26 20 = 30 60 38 44 34 52 = 36 60 26 44 52 = 16 44 38 58
 52 26 48. ^{27/6} 1884. 32 24 38 32.

Møter i oktober måned.

- Loge nr. 1 „Norvegia“ 11510619½ ≡ + 2 115101319½ S. □
 Galla. 115102019½ 0 + 1 115102719½ 0. Frd.
 Loge nr. 2 „Eidsvold“ 11510419½ ≡ + 1 115101119½ 0
 115101819½ 0 + 1 115102519½ 0 klba.
 Loge nr. 6 „Rune“ 11510420½ ≡ 21¼ 0 + 1 115101120½ 0 S. □
 115101820½ ≡ 115102520½ 0. F M
 Loge nr. 7 „Ragnvald Mørejarl“ 1151028 — + 1 1151098 = + 1
 11510168 0 11510238 ≡ + 3 11510308 ≡ FD.
 Loge nr. 10 „St. Hallvard“ 11510919½ ≡ + 3 115101319½ 0 S. □
 115101619½ ≡ 20 0 FD. 115102319½ ≡ 20 0
 115103019½ ≡ 20 — + 1
 Loge nr. 11 „Veøy“ 1151038 ≡ 11510108 0 11510178 0 S. □
 11510248 ≡ 11510318 0
 Loge nr. 13 „Malm“ 115101120 ≡ 20½ ≡ + 1 115102520 ≡
 20½ — + 1
 Loge nr. 15 „Kongshaug“ 1151027½ 11510167½ 11510307½
 Loge nr. 16 „Himingen“ 115101220 — + 1 115102620 0 + 1
 Loge nr. 17 „Dag“ 11510619½ ≡ 20½ — + 5 115102019½ ≡
 20½ = + 5
 Reb.loge nr. 1 „Scta Sunniva“ 115101219½ = + 2
 115102619½
 Reb.loge nr. 2 „Urania“ 11510519½ ≡ + 5 115101919½.
 Reb.loge nr. 4 „Pax“ 11510920 ≡ 115102320 —
 Reb.loge nr. 5 „De syv Stjerner“ 115101019½ — 115102419½ 0
 Reb.loge nr. 6 „St. Veronika“ 11510108 ≡ 11510248 ≡ 9 — + 1
 Reb.loge nr. 7 „De hvite Liljer“ 11510117 = + 1
 11510257 ≡ + 1
 Reb.loge nr. 8 „Midnatsol“ 11510320 0 115101720 =
 115103120 ≡
 Reb.loge nr. 9 „Caritas“ 115101419½ ≡ + 3 115102819½ 0 + 3

O. HESTNESS - Bergen

Agentur:

Rør, sanitær, elektr. & tekn.
 artikler etc., samt råvarer
 til paraplyindustrien.

Telefon 1365 — 3250 — 3562

Telegr.: «Umbrella»

Codes: Bentley's second Rudolf Mosse

Leverandører til Odd-Fellow's nybygg.

Elektricitetsfirmaet

Sönnichsen & Co.

Installerer alt elektrisk.

Thiis & Co. A/s

BYGNINGSARTIKELFORRETNING
Vis a vis Vestbanen Oslo

Alt til nybygg
og innredning
CENTRALBORD 25877

**INGENIØR
F. SELMER A/s**
ENTREPRENØRFORRETNING
OSLO

OVNE, KOMFYRER

i godt utvalg fra Kværner, Hamar, Aadalsbruk, Jøtul samt Hovind Jernstøperi. Gamle ovner tas i bytte, opsætning besørjes. Brukte ovner, komfyrer stadig paa lager.

S. O. HAUGE

Storgaten 51, Oslo

Telefon 12511 - Privat 80961

Ovne, komfyrer i enhver stand, samt zink og metal kjøpes.

TANNLÆGE

A. TH. SKOVSGAARD

STORTINGSGATEN 14 - TLF. 12981

**MALER
KARL RUUD**
DEKORASJONER & SKILTER
PILESTREDET 7
OSLO

Tannlæge
Martin Heilbrunn

9-4

Aftentimer kan bestilles.

Telefon 16 451

Kristian 4des gt. 1 II
Ret over Bristol

Ønsker De noget rigtig solid og varmt for vinteren saa se hvad vi kan tilby

Dem i strikkede norske ullvarer gensere - jumpers - barnedresser - våtter - luer etc. etc

A/s NORSK ULL

Katalog sendes gratis.

STAVANGER

Norsk Kremations Forening

Medlemskontingent kr. 5,- en gang for alle.
AKERSGATEN 61 II TELEFON 13147

Kremasjonsforeningens BEGRAVELSESBYRÅ

Bestyres av Fru OLGA JOHNSON

Kremasjoner - Jordbegravelser - Urner

AKERGATEN 61 II TELEFON 10221 PRIVAT 46188

